

Окончателен доклад на служителя по изслушването ⁽¹⁾**Стоманени абразиви (Pometon)**

(AT.39792)

(2016/C 366/03)

Настоящото дело се отнася до нарушение на член 101, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 53 от Споразумението за ЕИП, което се състои в координиране на цените в ЕИП в сектора на стоманените абразиви.

Настоящият случай е хибридно картелно дело. На 2 април 2014 г. Комисията прие решение, адресирано до четири предприятия, които избраха процедурата за постигане на споразумение при дела за картели („Решението за постигане на споразумение“) ⁽²⁾. Настоящото проекторешение се отнася до предприятието Pometon S.p.A. („Pometon“), което не е поддало заявление за постигане на споразумение.

На 3 декември 2014 г. Комисията прие изложение на възраженията („ИВ“) срещу Pometon, за което то бе уведомено на 5 декември 2014 г. В ИВ Комисията изрази предварителното си становище, че Pometon е координирало цените на стоманените абразиви в ЕИП. По-специално, в ИВ се изразява предварителното становище, че Pometon е съгласувало с други страни ключов компонент от цената на стоманените абразиви, а именно надценката за скрап, в ЕИП и също така се е договорило с тези страни да не се конкурира по отношение на цените за отделни клиенти. Комисията констатира, че предполагаемото нарушение е продължило от 3 октомври 2003 г. до 16 май 2007 г. В ИВ Комисията посочи намерението си да наложи глоби на Pometon в съответствие с член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 ⁽³⁾.

На Pometon бе предоставен достъп до преписката в помещението на Комисията на 18 и 19 декември 2014 г., както и посредством CD-ROM на 19 декември 2014 г., и му беше даден срок от шест седмици, за да отговори на ИВ, който беше продължен по негово искане с две седмици до 16 февруари 2015 г. Pometon отговори на ИВ на 13 февруари 2015 г. с искане да бъде изслушано устно.

По време на устното изслушване, което се състоя на 17 април 2015 г., в допълнение към доводите, развити в неговия писмен отговор на ИВ, Pometon изрази опасения по отношение на безпристрастното разглеждане на неговото дело и презумпцията за невинност. На първо място, Pometon се оплака, че Решението за постигане на споразумение съдържа ненужни позовавания по делото. На второ място, Pometon изрази недоволство от факта, че на 23 декември 2014 г. Комисията е публикувала на своя уебсайт предварителен неверителен вариант на Решението за постигане на споразумение, от което не е заличено наименованието на Pometon. Тази версия е била достъпна на уебстраницата на Комисията до 6 януари 2015 г., когато е била заменена от нова временна неверителна версия, в която името на Pometon е било заменено с израза „[друго предприятие]“. Директорът на дирекция „Картели“ отговори на втория довод на Pometon по време на изслушването и се извини за човешката грешка, довела до неволното разкриване, като същевременно увери Pometon, че инцидентът няма да доведе до промяна на безпристрастната оценка на Комисията по делото, свързано с него.

Както Общият съд неотдавна потвърди ⁽⁴⁾ по хибридно дело за картел, процедурата за постигане на споразумение за страните, участващи в постигането на споразумение, и стандартната процедура за страните, които не участват в нея, са две отделни процедури. Следователно от Решението за постигане на споразумение не произтичат никакви заключения относно вината на Pometon. Освен това, както е видно от съображение 29 и от документа, посочен в бележка под линия 32 от Решението за постигане на споразумение, началната дата на участието в нарушението на MTS, което участва в процедурата за постигане на споразумение ⁽⁵⁾, както е установено в Решението за постигане на споразумение, се основава на съобщение по електронната поща от тази дата, изпратено от управител на Pometon. Това е направило неизбежно споменаването на Pometon като един от участниците на срещата от 3 октомври 2003 г. и при последвалите контакти. Освен това в бележка под линия 4 от Решението за постигане на споразумение се посочва, че Pometon не е негов адресат и че позоваванията на Pometon в описанията на фактите са били с цел единствено да се установи отговорността на страните, участващи в постигането на споразумение, както и че производството срещу Pometon все още продължава. Ето защо считам, че правото на Pometon на зачитане на презумпцията за невинност не е било нарушено от позоваванията на Pometon в Решението за постигане на споразумение.

Накрая, според мен извинението и уверението на службите на Комисията по време на устното изслушване представляват адекватен отговор на неволното разкриване на името на Pometon в предварителния неверителен вариант на Решението за постигане на споразумение, публикувано на 23 декември 2014 г., като се има предвид, че това разкриване се е дължало на човешка грешка.

⁽¹⁾ Съгласно членове 16 и 17 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Европейската комисия от 13 октомври 2011 г. относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (ОВ L 275, 20.10.2011 г., стр. 29) („Решение 2011/695/ЕС“).

⁽²⁾ Вж. Решение C(2014) 2074 final на Комисията от 2 април 2014 г., публикувано резюме в ОВ C 362, 14.10.2014 г., стр. 8 и окончателния доклад на служителя по изслушването (ОВ C 362, 14.10.2014 г., стр. 7).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение по дело *Timab Industries и CFPR/Комисия*, T-456/10, EU:T:2015:296, точки 71 и 72.

⁽⁵⁾ Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG.

Съгласно член 16 от Решение 2011/695/ЕС проучих дали проекторешението се отнася само до възражения, по отношение на които на Pometon е била дадена възможност да изрази своята позиция. Стигнах до извода, че това изискване е изпълнено.

В заключение считам, че ефективното упражняване на процесуалните права по това дело е било спазено.

Брюксел, 24 май 2016 година.

Wouter WILS
